09/08/2019

“Τον Μάρκο παν’ στην Εκκλησιά”

/ Ιστορία - Εθνικά Θέματα

9 Αυγούστου 1823. Ο Λεοντόκαρδος Οπλαρχηγός Μάρκος Μπότσαρης βρίσκει ένδοξο θάνατο στο Κεφαλόβρυσο Καρπενησίου. Ο 33χρονος Μάρκος Μπότσαρης, παλιός μπαρουτοκαπνισμένος Σουλιώτης μαχητής καί Στρατηγός της Επανάστασης στη Δυτική Ελλάδα, έχει πάρει την απόφαση, με τους λιγοστούς άντρες του να καθυστερήσουν τα εχθρικά στρατεύματα να προχωρήσουν στο Μισολόγγι.

Τη νύχτα της 8ης προς 9η Αυγούστου το φεγγάρι είναι κρυμμένο πίσω από τα σύννεφα. Ο Μάρκος πλησιάζει στο στρατόπεδο των Αγαρηνών. Οι περισσότεροι Τουρκαλβανοί κοιμούνται και οι υπόλοιποι, αμέριμνοι από την ήσυχη νύχτα του Αυγούστου, δεν υποψιάζονται το κακό που τους περιμένει. Οι Σουλιώτες τραβούν αμίλητες σκιές στο σκοτάδι, περπατώντας μουλωχτά σαν τα αγρίμια μέσα στο στρατόπεδο του εχθρού. Ο Μάρκος έχει προστάξει τα παλληκάρια του να μην ντουφεκίσουν, παρά μόνο να προχωράνε με γυμνά σπαθιά μιλώντας φωναχτά

αρβανίτικα, βρίζοντας τάχα τους αρχηγούς τους. Το κόλπο πετυχαίνει. Οι Έλληνες έχουν πια σιμώσει στα τσαντίρια των πασάδων.

Τότε ο Μάρκος προστάζει τον τρουμπετιέρη να βαρέσει γιουρούσι. Το Κεφαλόβρυσο, μέσα σε λίγα δευτερόλεπτα, μετατρέπεται σε ένα απέραντο σφαγείο ανθρώπων. Οι Σουλιώτες, αλαλάζουν σαν τρελοί, δεν ανασαίνουν ούτε στιγμή. Σφάζουν τους εχθρούς του τον έναν πίσω από τον άλλον. Μεγάλος είναι ο πανικός και η σύγχυση που επικρατεί στους Τουρκαλβανούς. Δεν ξέρουν από ποιον να φυλαχτούν και σφάζονται μεταξύ τους. Ο Μάρκος όμοιο λιοντάρι που δε βρίσκει αναπαμό. Πολεμάει σα θηρίο, σπέρνει το θανατικό δεξιά κι αριστερά, οργώνει τον τόπο, μπαίνει με το γιαταγάνι του σε σκηνές αξιωματούχων και τους πετσοκόβει αλύπητα. Κάποια στιγμή μια μπαταριά τον πληγώνει στα σκέλια, μα δε λυγίζει.

Με το βλέμμα του αετού που αναζητεί το θήραμά του ψάχνει για αξιωματούχους προς σφαγή. Ξεχωρίζει μπροστά του μια μεγάλη σκηνή. Χύνεται σ’ αυτήν και βρίσκεται πρόσωπο με πρόσωπο με τον Αλήπασα Άγο Βασιάρη. Τον παραδίδει στα παλληκάρια του. Γυρεύει το τσαντίρι του Μουσταή, μα κείνος πρόλαβε να αποτραβηχτεί με σημαντική δύναμη πίσω από μία φράχτη. Ο Μάρκος ορμάει κατα κει να τους ξεμπροστιάσει. Ώσπου να σκαρφαλώσει στον μαντρότοιχο ένας αράπης του Τσελλεντιμπέη του αδειάζει από σιμά την μπιστόλα του. Το βόλι μπαίνει από το δεξί του μάτι και σφηνώνεται στο καύκαλό του. “Βαρέθηκα αδέρφια”, προλαβαίνει να πει και σωριάζεται κάτω.

Ο Θανάσης Τούσιας Μπότσαρης, ξάδερφος του Μάρκου, βλέποντάς τον πεσμένο στο χώμα, τον αρπάζει στις πλάτες του και με γρήγορες κινήσεις εγκαταλείπει το διαλυμένο πλέον στρατόπεδο. Σε λίγο ξημερώνει και το σύνθημα της αποχώρησης σηματοδοτεί το τέλος της μάχης. Λουσμένοι πατόκορφα απ’ το εχθρικό αίμα τα παλληκάρια του Μάρκου Μπότσαρη, γελούν με το κατόρθωμά τους.

Μαζί τους, εκτός τα πολλά λάφυρα, σέρνουν αιχμάλωτο και τον διοικητή του στρατοπέδου, τον Άγο Βασιάρη. Όταν απομακρύνονται αρκετά από το διαλυμένο στρατόπεδο και χάνονται οι κραυγές του πόνου και της απελπισίας, φτάνουν σε ένα αναπάντεχο θέαμα. Σε ένα πλάτωμα του Κώνισκου, ο Αρχηγός τους, ο Μάρκος, νεκρός. Δίπλα του, οι συνοδοί του σκυφτοί και αμίλητοι.

Η χαρά της νίκης μετατρέπεται αμέσως σε οδύνη και το μίσος της εκδίκησης τρελαίνει το μυαλό τους. Με μιας γονατίζουν τον αιχμάλωτο Άγο Βασιάρη μπρος στο σώμα του αρχηγού τους και τον σφάζουν. Η είδηση του χαμού του Μάρκου Μπότσαρη ακούγεται σαν στρίγγλα και σχίζει βουνά και λαγκάδες σέρνοντας μοιρολόγια σε όλη την επαναστατημένη Ελλάδα. Ο Μάρκος Μπότσαρης, ο αετός της Ηπείρου, τέκνο της ένδοξης φάρας των Μποτσαραίων, εκεί, στο Κεφαλόβρυσο, διάβηκε την πύλη της αιωνιότητας. Μαζί και 60 σύντροφοί του. Η επική μάχη στο

Κεφαλόβρυσο ήταν η πρώτη μάχη στην παγκόσμια πολεμική ιστορία με τα χαρακτηριστικά των σύγχρονων καταδρομών. Του Στρατηγού Μάρκου Μπότσαρη και των συν αυτόν πεσόντων αγωνιστών ΑΙΩΝΙΑ Η ΜΝΗΜΗ!